

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2182/2015
16.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Б.В. из Н.С., чији је пуномоћник З.Ј., адвокат из Н.С., против тужене Републике Србије, Безбедоносно-информативна агенција из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво, ради утврђења ништавости решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 23/15 од 24.03.2015. године, у седници одржаној 16.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 23/15 од 24.03.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П1 1829/14 од 11.12.2014. године, одбачена је тужба тужиоца од 17.10.2014. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 23/15 од 24.03.2015. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донесеног у другом степену тужилац је изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 408. у вези члана 420. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, тужилац је у овом поступку тужбом поднетом 17.10.2014. године, тражио да се утврди да је апсолутно ништаво решење директора Безбедоносно-информативне агенције број 00427 од 11.05.2005. године као непостојеће и да као такво не производи правно дејство, те да се обавезе тужена да тужиоца врати на послове и задатке које је обављао и да му исплати све неисплаћене зараде и друга примања од 11.05.2005.

године, као дана доношења решења о престанку радног односа, до враћања на посао, са припадајућом законском затезном каматом. Такође је утврђено да је тужилац поднео 20.06.2005. године Општинском суду у Новом Саду тужбу против туженог, ради поништаја решења о престанку радног односа, враћању на рад и накнади штете у виду изгубљене зараде и других примања, са припадајућом законском затезном каматом и то за период од 11.05.2005. године до дана враћања на рад. Наиме, одлучујући о поднетој тужби од 20.06.2005. године, делимичном пресудом Општинског суда у Новом Саду П1 4157/05 од 18.05.2006. године, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се поништи решење број 00427 од 11.05.2005. године којим је тужиоцу престао радни однос, као и захтев да се тужилац врати на рад. Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж 4372/06 од 19.04.2007. године, одбијене су жалбе и потврђена је делимична првостепена пресуда. Потом је пресудом Општинског суда у Новом Саду П1 4157/05 од 17.04.2008. године, одбијен преостали део тужбеног захтева тужиоца за накнаду штете због изгубљене зараде и уплате тражених доприноса, а која пресуда је постала правноснажна 05.05.2008. године. Тужилац је против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж 4372/06 од 19.04.2007. године изјавио ревизију, а која је одбијена пресудом Врховног суда Србије Рев2 1071/07 од 24.01.2008. године. Поднеском од 01.05.2011. године, тужилац је поднео предлог за понављање поступка, а решењем од 16.11.2011. године одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка и које решење је постало правноснажно 07.02.2012. године.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд налази да је основан закључак нижестепених судова да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, јер је о захтеву тужиоца за поништај решења о престанку радног односа, враћању на рад и накнади штете у виду изгубљене зараде и других примања већ одлучено правноснажним судским одлукама у предмету П1 4157/05.

Одредбом члана 294. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку, прописано је да суд по претходном испитивању тужбе доноси решење којим се тужба одбацује ако утврди да је ствар правноснажно пресуђена.

Наиме, за основаност приговора пресуђене ствари потребно је да осим идентитета странака постоји идентитет предмета спора, као и идентитет чињеничних основа. Сагласно наведеном, нижестепени судови су правилно закључили да је основан истакнути приговор пресуђене ствари, јер је правноснажном делимичном пресудом Општинског суда у Новом Саду П1 4157/05 од 18.05.2006. године, одбијен део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се поништи решење број 00427 од 11.05.2005. године којим је тужиоцу престао радни однос, као и захтев да се тужилац врати на рад, док је правноснажном пресудом Општинског суда у Новом Саду П1 4157/05 од 17.04.2008. године одбијен преостали део тужбеног захтева за накнаду штете због изгубљене зараде и уплати тражених доприноса од 11.05.2005. године, као дана доношења решења о престанку радног односа, до враћања на посао са законском затезном каматом.

Имајући у виду наведено неосновано се у ревизији тужиоца указује да није основан истакнути приговор пресуђене ствари, јер је тужилац поднетом тужбом тражио да се утврди апсолутна ништавост решења о отказу. У конкретном случају, правилно су нижестепени судови оценили да је основан истакнути приговор пресуђене ствари, с обзиром да у овој правној ствари постоји не само идентитет парничних странака, већ и идентитет предмета спора, као и идентитет чињеничног основа, јер је правноснажном делимичном пресудом Општинског суда у Новом Саду П1 4157/05 од 18.05.2006. године одлучено о делу тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се поништи решење тужене број 00427 од 11.05.2005. године, као и да се тужилац врати на рад, док је правноснажном пресудом истог суда П1 4157/05 од 17.04.2008. године одлучено о преосталом делу тужбеног захтева тужиоца за накнаду штете на име изгубљене зараде и тражених доприноса. Стога, Врховни касациони суд налази да је правилно одбачена тужба у овој правној ствари.

На основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**